

I

(Jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2019/472 RENDELETE

(2019. március 19.)

a nyugati vizekben és a szomszédos vizekben halászott állományokra és az ezen állományok halászatára vonatkozó többéves terv létrehozásáról, az (EU) 2016/1139 és az (EU) 2018/973 rendelet módosításáról, valamint a 811/2004/EK, a 2166/2005/EK, a 388/2006/EK, az 509/2007/EK és az 1300/2008/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 43. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) Az Egyesült Nemzetek Szervezetének 1982. december 10-i Tengerjogi Egyezménye – amelynek az Unió részes fele – rendelkezik állományvédelmi kötelezettségekről, beleértve azt a kötelezettséget is, hogy a halászott fajok állományméretét a maximális fenntartható hozamot (a továbbiakban: az MFH) biztosító szinten kell fenntartani vagy arra a szintre kell helyreállítani.
- (2) Az Egyesült Nemzetek fenntartható fejlődéssel foglalkozó 2015. évi, New Yorkban tartott csúcstalálkozóján az Unió és tagállamai kötelezettséget vállaltak arra, hogy 2020-ig hatékonyan szabályozzák a halászatot, véget vetnek a túlhalászásnak, az illegális, nem bejelentett és szabályozatlan halászatnak, valamint a destruktív halászati gyakorlatoknak, és a tudományon alapuló gazdálkodási terveket hajtanak végre annak érdekében, hogy a lehető legrövidebb idő alatt helyreállítsák a halállományokat legalább arra a szintre, amely képes az MFH biztosítására a biológiai jellemzőik által meghatározott módon.
- (3) Az 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽³⁾ az Unió nemzetközi kötelezettségeivel összhangban meghatározza a közös halászati politika (a továbbiakban: a KHP) szabályait. A KHP-nek hozzá kell járulnia a tengeri környezet védelméhez, a gazdaságilag hasznosított valamennyi faj esetében folytatott fenntartható gazdálkodáshoz és különösen a 2008/56/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ 1. cikkének (1) bekezdésében előírt 2020-ig elérendő jó környezeti állapot eléréséhez.
- (4) A KHP célkitűzése többek között annak biztosítása, hogy a halászat és az akvakultúra környezeti szempontból hosszú távon fenntartható legyen, valamint a halászati gazdálkodás vonatkozásában az elővigyázatossági megközelítés és az ökoszisztéma-alapú megközelítés alkalmazása.

⁽¹⁾ HL C 440., 2018.12.6., 171. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2019. február 12-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2019. március 5-i határozata.

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1380/2013/EU rendelete (2013. december 11.) a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 354., 2013.12.28., 22. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/56/EK irányelve (2008. június 17.) a tengeri környezetvédelmi politika területén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról (tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv) (HL L 164., 2008.6.25., 19. o.).

- (5) A KHP célkitűzéseinek elérése érdekében adott esetben számos szükség szerinti védelmi intézkedést kell elfogadni bármilyen kombinációban, például többéves terveket, technikai intézkedéseket, valamint a halászati lehetőségek meghatározását és kiosztását.
- (6) Az 1380/2013/EU rendelet 9. és 10. cikke szerint a többéves terveknek tudományos, műszaki és gazdasági szakvéleményeken kell alapulniuk. Az említett rendelkezésekkel összhangban az e rendelet által létrehozott többéves tervnek (a továbbiakban: a terv) célkitűzéseket, egyértelmű időkeretbe foglalt mennyiségi célértékeket, állományvédelmi referenciapontokat, biztosítékokat, valamint a nem szándékos fogások elkerülésére és csökkentésére, illetve a tengeri környezetre – különösen a sérülékeny élőhelyekre és a védett fajokra – gyakorolt hatás lehető legnagyobb mértékű csökkentésére szolgáló technikai intézkedéseket kell tartalmaznia.
- (7) E rendeletnek figyelembe kell vennie a legkülső régiókban használt kisüzemi és part menti halászhajók méretéből fakadó korlátozásokat.
- (8) A „rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvélemény” alatt olyan, a legfrissebb tudományos adatok és módszerek által alátámasztott, nyilvánosan elérhető tudományos szakvélemény értendő, amelyet uniós vagy nemzetközi szinten elismert, független tudományos testület bocsátott ki vagy vizsgált felül.
- (9) A terv hatálya alá tartozó állományokra vonatkozóan a Bizottságnak a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvéleményt kell beszereznie. Ennek érdekében egyetértési megállapodásokat köt a Nemzetközi Tengerkutató Tanáccsal (ICES). Az ICES vagy valamely hasonló, uniós vagy nemzetközi szinten elismert, független tudományos testület által kibocsátott tudományos szakvéleménynek a terven kell alapulnia, és meg kell jelölnie különösen az F_{MFH} és a biomassza-referenciapontokat, azaz az MFH $B_{trigger}$ és B_{lim} értékét. Ezeket az értékeket meg kell jelölni az adott állományokra vonatkozó szakvéleményben és adott esetben bármely egyéb, nyilvánosan elérhető tudományos szakvéleményben, például az ICES vagy valamely hasonló, uniós vagy nemzetközi szinten elismert, független tudományos testület által kibocsátott egyes halászatra vonatkozó szakvéleményben.
- (10) A 811/2004/EK ⁽⁵⁾, a 2166/2005/EK ⁽⁶⁾, a 388/2006/EK ⁽⁷⁾, az 509/2007/EK ⁽⁸⁾ és az 1300/2008/EK ⁽⁹⁾ tanácsi rendelet meghatározza a szürke tőkehal északi állományainak, a Kantábriai-tengerben és az Ibériai-félsziget nyugati részén élő déli szürketőkehal-, illetve norvéghomár-állományoknak, a Vizcayai-öböl nyelvhalállományának, a La Manche csatorna nyugati részén élő nyelvhalállományának, a Skóciától nyugatra fekvő terület heringállományának, valamint a Kattegatban, az Északi-tengerben, a Skóciától nyugatra fekvő területen és az Ír-tengerben élő tőkehal állományainak kiaknázására vonatkozó szabályokat. Ezeket és más tengerfenéken élő állományokat vegyes halászat keretében halásszák. Ezért helyénvaló egy egységes többéves terv létrehozása, amely figyelembe veszi az ilyen technikai kölcsönhatásokat.
- (11) Ezen túlmenően ilyen többéves tervet alkalmazni kell a tengerfenéken élő állományokra és azok halászatára a nyugati vizeken, ideértve mind az északnyugati, mind a délnyugati vizeket. Ezek az állományok a hengeres testű halak, a lapos testű halak és a porcos halak, valamint a norvég homár (*Nephrops norvegicus*), amelyek a vízoszlop alján vagy annak közelében élnek.
- (12) Bizonyos tengerfenéken élő állományok kiaknázása egyaránt történik a nyugati vizeken és a szomszédos vizeken. Ennélfogva a főleg a nyugati vizeken kiaknázott állományokra vonatkozó célokkal és biztosítékokkal kapcsolatos terv rendelkezéseinek hatályát a nyugati vizeken kívüli területekre is ki kell terjeszteni. Ezenkívül a nyugati vizeken is jelen lévő, de elsősorban azokon kívül kiaknázott állományok esetében szükséges meghatározni az említett állományok fő kiaknázási területének számító, nyugati vizeken kívüli területekre vonatkozó többéves tervekben szereplő célokat és biztosítékokat, kiterjesztve a többéves tervek hatályát oly módon, hogy azok a nyugati vizekre is vonatkozzanak.
- (13) A terv földrajzi hatályának az ICES vagy valamely hasonló, uniós vagy nemzetközi szinten elismert, független tudományos testület állományokra vonatkozó legfrissebb tudományos szakvéleményében megjelölt állományok földrajzi eloszlásán kell alapulnia. A jövőben szükség lehet az állományok tervben meghatározott földrajzi eloszlásának megváltoztatására vagy az újabb tudományos információk fényében, vagy pedig az állományok

⁽⁵⁾ A Tanács 811/2004/EK rendelete (2004. április 21.) az északi szürketőkehal-állomány helyreállítására vonatkozó intézkedések megállapításáról (HL L 150., 2004.4.30., 1. o.).

⁽⁶⁾ A Tanács 2166/2005/EK rendelete (2005. december 20.) a Kantábriai-tenger és az Ibériai-félsziget nyugati részének déli szürketőkehal- és norvéghomár-állományának helyreállítását célzó intézkedésekről, valamint a halászati erőforrásoknak a fiatal tengeri élőlények védelmét biztosító technikai intézkedések révén történő megóvásáról szóló 850/98/EK rendelet módosításáról (HL L 345., 2005.12.28., 5. o.).

⁽⁷⁾ A Tanács 388/2006/EK rendelete (2006. február 23.) a Biscay-öböl nyelvhalállományának fenntartható kiaknázására vonatkozó többéves terv létrehozásáról (HL L 65., 2006.3.7., 1. o.).

⁽⁸⁾ A Tanács 509/2007/EK rendelete (2007. május 7.) a La Manche csatorna nyugati része nyelvhalállományának fenntartható kiaknázására vonatkozó többéves terv létrehozásáról (HL L 122., 2007.5.11., 7. o.).

⁽⁹⁾ A Tanács 1300/2008/EK rendelete (2008. december 18.) a Skóciától nyugatra fekvő területen élő heringállományra és az állomány halászatára vonatkozó többéves terv létrehozásáról (HL L 344., 2008.12.20., 6. o.).

vándorlása miatt. A Bizottságot ezért fel kell hatalmazni arra, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az állományok tervben meghatározott földrajzi eloszlásának kiigazításáról, ha az ICES vagy valamely hasonló, uniós vagy nemzetközi szinten elismert, független tudományos testület változást jelez az érintett állományok földrajzi eloszlásában.

- (14) Amennyiben közös érdekű állományokat harmadik országok is kiaknáznak, az Uniónak tárgyalásokat kell kezdenie ezen harmadik országokkal annak biztosítása érdekében, hogy azok az említett állományokkal fenntartható módon, az 1380/2013/EU rendeletben, különösen 2. cikkének (2) bekezdésében és az e rendeletben meghatározott célkitűzéseknek megfelelően gazdálkodjanak. Ha nem jön létre hivatalos megállapodás, az Uniónak minden erőfeszítést meg kell tennie, hogy a fenntartható gazdálkodás lehetővé tétele érdekében közös szabályokról állapodjanak meg ezen állományok halászatát illetően, elősegítve ezáltal, hogy az uniós szereplők egyenlő feltételekkel vehessenek részt ezen állományok halászatában.
- (15) A terv célkitűzése, hogy hozzájáruljon a KHP célkitűzéseinek megvalósításához és különösen a célállományokra vonatkozó MFH eléréséhez és fenntartásához, a fogási korlátok által érintett tengerfenéken élő állományokra vonatkozó kirakodási kötelezettség végrehajtásához, valamint ahhoz, hogy megfelelő életszínvonalat biztosítsanak azok számára, akiknek a megélhetése a halásztól függ, a part menti halászat és a társadalmi-gazdasági szempontok figyelembevételével. A tervnek továbbá a halászati gazdálkodás tekintetében az ökoszisztéma-alapú megközelítést kell alkalmaznia annak érdekében, hogy a halászati tevékenységek tengeri ökoszisztémákra gyakorolt kedvezőtlen hatásai lehető legkisebbek legyenek. Összhangban kell állnia az uniós környezetvédelmi jogszabályokkal, különösen a jó környezeti állapot 2020-ig történő elérésére irányuló célkitűzéssel (a 2008/56/EK irányelvnek megfelelően), valamint a 2009/147/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁰⁾ és a 92/43/EGK tanácsi irányelv⁽¹¹⁾ célkitűzéseivel. A tervnek továbbá részletesen meg kell határoznia a nyugati vizek uniós vizein a kirakodási kötelezettség végrehajtását minden olyan faj állományai tekintetében, amelyekre az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke értelmében kirakodási kötelezettség vonatkozik.
- (16) Az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkének (4) bekezdése előírja, hogy a halászati lehetőségeket az említett rendelet 2. cikkének (2) bekezdésében megállapított célkitűzésekkel összhangban kell meghatározni, és azoknak meg kell felelniük a többéves tervekben meghatározott céloknak, időkereteknek és rátáknak.
- (17) Az MFH elérésére és fenntartására vonatkozó célkitűzésnek megfelelő halászati mortalitás célértékét (a továbbiakban: az F) célszerű az MFH-nak megfelelő értékek tartományaként (a továbbiakban: az F_{MFH}) meghatározni. Ezekre a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvéleményen alapuló tartományokra a tudományos szakvélemények változásainak figyelembevételéhez szükséges rugalmasság biztosítása, a kirakodási kötelezettség végrehajtásához való hozzájárulás, valamint a vegyes halászat jellemzőinek figyelembevétele érdekében van szükség. Az F_{MFH} tartományok kiszámítását elsősorban az ICES-nek – különösen a fogásmennyiségre vonatkozó rendszeres szakvéleménye keretében – vagy valamely hasonló, uniós vagy nemzetközi szinten elismert, független tudományos testületnek kell elvégeznie. A terv szerint a tartományokat olyan módon kell megállapítani, hogy hosszú távon az MFH-hoz képest legfeljebb 5 %-os hozamcsökkenést eredményezzenek. A tartomány felső határa úgy került meghatározásra, hogy legfeljebb 5 % legyen annak valószínűsége, hogy az állomány a B_{lim} érték alá csökken. E felső határértéknek meg kell felelnie az ICES „irányadó szabályának” is, amelynek értelmében, amennyiben a szaporodóképes biomassa vagy az abundancia rossz állapotú, az F értéket olyan szintre kell csökkenteni, amely nem haladja meg azt a felső határt, amely megegyezik az F_{MFH} pontértékkel, megszorozva a szaporodóképes biomasszával vagy az abundanciával a teljes kifogható mennyiség (a továbbiakban: a TAC) évében, elosztva az MFH $B_{trigger}$ értékkel. Az ICES ezeket a szempontokat és ezt az irányadó szabályt alkalmazza a halászati mortalitásról és a fogási lehetőségekről szóló tudományos szakvéleménye kibocsátásához.
- (18) A halászati lehetőségek meghatározása céljából meg kell állapítani az F_{MFH} tartomány tekintetében egy felső küszöbértéket normál használat esetére, valamint – feltéve, hogy az adott állomány jó állapotban lévőknek tekinthető – egy bizonyos esetekre vonatkozó felső határt. A halászati lehetőségek csak akkor határozhatók meg a felső határnál, ha tudományos szakvélemények vagy bizonyítékok alapján erre szükség van vegyes halászat esetén az e rendeletben megállapított célkitűzések eléréséhez, vagy az állomány fajon belüli vagy fajok közötti dinamikák által okozott komoly károsodásának elkerülése érdekében, vagy azért, hogy a halászati lehetőségek évenkénti változásait korlátozni lehessen.
- (19) Az érintett tanácsadó testület számára lehetővé kell tenni, hogy olyan irányítási megközelítést ajánljon a Bizottságnak, amely az e rendeletben felsorolt, valamely adott állomány halászati lehetőségeiben bekövetkező éves változások korlátozására törekszik. A Tanács számára lehetővé kell tenni, hogy figyelembe vegye ezeket az ajánlásokat a halászati lehetőségek meghatározásakor, feltéve, hogy az említett halászati lehetőségek megfelelnek a terv szerinti céloknak és biztosítékoknak.
- (20) Azon állományok esetében, amelyeknél rendelkezésre állnak az MFH-ra vonatkozó célértékek, valamint a védőintézkedések alkalmazása céljából állományvédelmi referenciapontokat kell meghatározni, amelyeket a halállományok esetében a szaporodóképes állomány biomasszájának küszöbszintjei, a norvég homár esetében pedig az abundancia küszöbszintjei fejeznek ki.

⁽¹⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/147/EK irányelve (2009. november 30.) a vadon élő madarak védelméről (HL L 20., 2010.1.26., 7. o.).

⁽¹¹⁾ A Tanács 92/43/EGK irányelve (1992. május 21.) a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről (HL L 206., 1992.7.22., 7. o.).

- (21) Megfelelő védőintézkedéseket kell előírni arra az esetre, ha az állomány mérete e szintek alá esik. A védőintézkedéseknek magukban kell foglalniuk a halászati lehetőségek csökkentését és konkrét állományvédelmi intézkedéseket, ha a tudományos szakvélemény szerint korrekciós intézkedésekre van szükség. Ezeket az intézkedéseket egyéb megfelelő intézkedésekkel kell kiegészíteni, például az 1380/2013/EU rendelet 12. cikke szerinti bizottsági intézkedésekkel vagy az említett rendelet 13. cikke szerinti tagállami intézkedésekkel.
- (22) Lehetővé kell tenni a norvég homárra vonatkozó TAC-nak a négy konkrét gazdálkodási területen történő olyan meghatározását, amely megfelel az egyes funkcionális egységek számára megállapított fogási korlátok és az egyes gazdálkodási területekhez tartozó funkcionális egységeken kívüli statisztikai négyeszőgek összegének. Ez azonban nem zárhatja ki a konkrét funkcionális egységek védelmét célzó intézkedések elfogadását.
- (23) A tengerek biológiai erőforrásainak védelemére és fenntartható kiaknázására vonatkozó regionális megközelítés alkalmazása érdekében helyénvaló gondoskodni arról, hogy a nyugati vizeken valamennyi állomány tekintetében technikai intézkedéseket lehessen hozni.
- (24) A La Manche csatorna nyugati részén élő nyelvhalra vonatkozó, a halászati erő kifejtés korlátozását célzó rendszer a halászati lehetőségek megállapítását kiegészítő, hatékony irányítási eszköznek bizonyult. Az ilyen halászati erő kifejtés korlátozását ezért a terv keretein belül fenn kell tartani.
- (25) Amennyiben a rekreációs célú halászból eredő mortalitás jelentős hatással van egy MFH alapján kezelt állományra, lehetővé kell tenni a Tanács számára, hogy megkülönböztetésmentes korlátozásokat határozzon meg a rekreációs halászok számára. E korlátok meghatározásakor a Tanácsnak átlátható és objektív kritériumokra kell hivatkoznia. A tagállamoknak adott esetben meg kell hozniuk a szükséges és arányos intézkedéseket az adatok nyomon követése és összegyűjtése érdekében a rekreációs célú halászat keretében megvalósított fogások tényleges szintjének megbízható becsléséhez.
- (26) Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (1) bekezdésében előírt kirakodási kötelezettség teljesítése érdekében a tervnek további gazdálkodási intézkedéseket is elő kell írnia, amelyeket az említett rendelet 18. cikkének megfelelően pontosabban meg kell határozni.
- (27) A közvetlen gazdálkodási érdekeltséggel bíró tagállamokból érkező közös ajánlások benyújtásának határidejét az 1380/2013/EU rendeletnek megfelelően kell meghatározni.
- (28) Az 1380/2013/EU rendelet 10. cikkének (3) bekezdésével összhangban rendelkezni kell arról, hogy a Bizottság tudományos szakvélemények alapján időszakosan értékelje e rendelet alkalmazásának megfelelőségét és hatékonyságát. A tervet 2024. március 27-ig és azt követően ötévente értékelni kell. Az említett időszak lehetővé teszi a kirakodási kötelezettség teljes körű végrehajtását, valamint regionális intézkedések elfogadását, végrehajtását, továbbá az állományokra és a halászatra gyakorolt hatások kimutatását. Ez a tudományos testületek által is megkövetelt minimálisan szükséges időszak.
- (29) A műszaki és a tudományos fejlődéshez való, kellő időben és arányos módon történő alkalmazkodás, valamint a rugalmasság biztosítására és egyes intézkedések alakításának lehetővé tétele érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően e rendelet módosítására vagy kiegészítésére vonatkozóan jogi aktusokat fogadjon el az e rendelet hatálya alá tartozó állományokat érintő, az állományok földrajzi eloszlására vonatkozó változásokat követő kiigazítások, a korrekciós intézkedések, a kirakodási kötelezettség teljesítése és az érintett tagállamok flottáinak összkapacitására vonatkozó korlátozások tekintetében. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elveknek megfelelően kerüljön sor ⁽¹²⁾. Így különösen a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.
- (30) A jogbiztonság biztosítása érdekében egyértelművé kell tenni, hogy a terv célkitűzéseinek elérése érdekében elfogadott ideiglenes szüneteltetési intézkedések az 508/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet értelmében támogathatónak tekinthetők ⁽¹³⁾.

⁽¹²⁾ HLL 123., 2016.5.12., 1. o.

⁽¹³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 508/2014/EU rendelete (2014. május 15.) az Európai Tengerügyi és Halászati Alapról, valamint a 2328/2003/EK, a 861/2006/EK, az 1198/2006/EK és a 791/2007/EK tanácsi rendelet, valamint az 1255/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 149., 2014.5.20., 1. o.).

- (31) Az F_{MFH} tartományok és az állományvédelmi referenciapontok tekintetében alkalmazott dinamikus hivatkozások biztosítják, hogy az említett paraméterek, amelyek elengedhetetlenek a halászati lehetőségek meghatározásához, ne avuljanak el, és a Tanács mindig hozzáférhessen a rendelkezésre álló legjobb tudományos véleményekhez. Továbbá a balti-tengeri állományokkal folytatott gazdálkodás során is a rendelkezésre álló legjobb tudományos véleményekre való dinamikus hivatkozásokat biztosító megközelítést kell követni. Azt is meg kell határozni, hogy a kirakodási kötelezettség nem vonatkozik a rekreációs célú halászatra a balti-tengeri halászatra vonatkozó többéves terv hatálya alá tartozó területeken. Az (EU) 2016/1139 európai parlamenti és tanácsi rendeletet ⁽¹⁴⁾ ezért módosítani kell.
- (32) A Skagerrakban és a Kattegatban felül kell vizsgálni a norvég homár minimális állományvédelmi referenciaméretét. Azt is egyértelművé kell tenni, hogy a kirakodási kötelezettség nem vonatkozik a rekreációs célú halászatra az északi-tengeri halászatra vonatkozó többéves terv hatálya alá tartozó területeken. Az (EU) 2018/973 európai parlamenti és tanácsi rendeletet ⁽¹⁵⁾ ezért módosítani kell.
- (33) A 811/2004/EK, a 2166/2005/EK, a 388/2006/EK, az 509/2007/EK és az 1300/2008/EK tanácsi rendeletet hatályon kívül kell helyezni.
- (34) A terv várható gazdasági és társadalmi hatása az 1380/2013/EU rendelet 9. cikkének (4) bekezdésével összhangban történő véglegesítése előtt kellő módon felmérésre került,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

TÁRGY, HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Tárgy és hatály

(1) Ez a rendelet többéves tervet (a továbbiakban: a terv) határoz meg az alább felsorolt tengerfenéken élő állományokra, beleértve a mélytengeri állományokat is, a nyugati vizeken és – amennyiben ezen állományok a nyugati vizeken túlra is kiterjednek – a szomszédos vizeken, valamint az említett állományokat kiaknázó halászatra:

- (1) fekete abroncsshal (*Aphanopus carbo*) az ICES 1, 2, 4, 6–8, 10 és 14 alterületen és az ICES 3a, 5a, 5b, 9a és 12b körzetben;
- (2) gránátoshal (*Coryphaenoides rupestris*) az ICES 6 és 7 alterületen és az ICES 5b körzetben;
- (3) farkassügér (*Dicentrarchus labrax*) az ICES 4b, 4c, 7a, 7d–h, 8a és 8b körzetben;
- (4) farkassügér (*Dicentrarchus labrax*) az ICES 6a, 7b és 7j körzetben;
- (5) farkassügér (*Dicentrarchus labrax*) az ICES 8c és 9a körzetben;
- (6) közönséges tőkehal (*Gadus morhua*) az ICES 7a körzetben;
- (7) közönséges tőkehal (*Gadus morhua*) az ICES 7e–k körzetben;
- (8) rombuszhalak (*Lepidorhombus* spp.) az ICES 4a és 6a körzetben;
- (9) rombuszhalak (*Lepidorhombus* spp.) az ICES 6b körzetben;
- (10) rombuszhalak (*Lepidorhombus* spp.) az ICES 7b–k, 8a, 8b és 8d körzetben;
- (11) rombuszhalak (*Lepidorhombus* spp.) az ICES 8c és 9a körzetben;
- (12) ördöghalfélék (*Lophiidae*) az ICES 7b–k, 8a, 8b és 8d körzetben;
- (13) ördöghalfélék (*Lophiidae*) az ICES 8c és 9a körzetben;
- (14) foltos tőkehal (*Melanogrammus aeglefinus*) az ICES 6b körzetben;
- (15) foltos tőkehal (*Melanogrammus aeglefinus*) az ICES 7a körzetben;
- (16) foltos tőkehal (*Melanogrammus aeglefinus*) az ICES 7b–k körzetben;
- (17) vékonybajszú tőkehal (*Merlangius merlangus*) az ICES 7b, 7c és 7e–k körzetben;

⁽¹⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1139 rendelete (2016. július 6.) a közönséges tőkehal, a hering és a spratt balti-tengeri állományaira és a halászatokra vonatkozó többéves terv létrehozásáról, a 2187/2005/EK tanácsi rendelet módosításáról és az 1098/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 191., 2016.7.15., 1. o.).

⁽¹⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/973 rendelete (2018. július 4.) az Északi-tenger tengerfenéken élő állományaira és azok halászatára vonatkozó többéves terv létrehozásáról, a kirakodási kötelezettség Északi-tengeren történő végrehajtásának részletes meghatározásáról, valamint a 676/2007/EK és az 1342/2008/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 179., 2018.7.16., 1. o.).

- (18) vékonybajszú tőkehal (*Merlangius merlangus*) az ICES 8 alterületen és az ICES 9a körzetben;
- (19) szürke tőkehal (*Merluccius merluccius*) az ICES 4, 6 és 7 alterületen és az ICES 3a, 8a, 8b és 8d körzetben;
- (20) szürke tőkehal (*Merluccius merluccius*) az ICES 8c és 9a körzetben;
- (21) kék menyhal (*Molva dypterygia*) az ICES 6 és 7 alterületen és az ICES 5b körzetben;
- (22) norvég homár (*Nephrops norvegicus*) funkcionális egységként, az ICES 6 alterületen és az ICES 5b körzetben:
- a Minch-szoros északi részén (FU 11);
 - a Minch-szoros déli részén (FU 12);
 - a Firth of Clyde területén (FU 13);
 - a 6a körzetben, a funkcionális egységeken kívül (Skóciától nyugatra);
- (23) norvég homár (*Nephrops norvegicus*) funkcionális egységként, az ICES 7 alterületen:
- az Ír-tenger keleti részén (FU 14);
 - az Ír-tenger nyugati részén (FU 15);
 - a Porcupine-pad területén (FU 16);
 - az Aran-szigetek területén (FU 17);
 - az Ír-tengeren (FU 19);
 - a Kelta-tengeren (FU 20–21);
 - a Bristol-csatorna területén (FU 22);
 - a funkcionális egységeken kívül (a Kelta-tenger déli részén, Írországtól délnyugatra);
- (24) norvég homár (*Nephrops norvegicus*) funkcionális egységként, az ICES 8a, 8b, 8d és 8e körzetben:
- a Vizcayai-öböl északi és középső részén (FU 23–24);
- (25) norvég homár (*Nephrops norvegicus*) funkcionális egységként, az ICES 9 és 10 alterületen, a CECAF 34.1.1 övezetben:
- az Atlanti-óceán ibériai vizeinek keleti részén, Galicia nyugati részén és Észak-Portugáliában (FU 26–27);
 - az Atlanti-óceán ibériai vizeinek keleti részén, Délnyugat- és Dél-Portugáliában (FU 28-29);
 - az Atlanti-óceán ibériai vizeinek keleti részén és a Cádizi-öbölben (FU 30);
- (26) nagyszemű vörösdurbincs (*Pagellus bogaraveo*) az ICES 9 alterületen;
- (27) sima lepényhal (*Pleuronectes platessa*) az ICES 7d körzetben;
- (28) sima lepényhal (*Pleuronectes platessa*) az ICES 7e körzetben;
- (29) sávós tőkehal (*Pollachius pollachius*) az ICES 6 és 7 alterületen;
- (30) közönséges nyelvhal (*Solea solea*) az ICES 5, 12 és 14 alterületen és az ICES 6b körzetben;
- (31) közönséges nyelvhal (*Solea solea*) az ICES 7d körzetben;
- (32) közönséges nyelvhal (*Solea solea*) az ICES 7e körzetben;
- (33) közönséges nyelvhal (*Solea solea*) az ICES 7f és 7 g körzetben;
- (34) közönséges nyelvhal (*Solea solea*) az ICES 7h, 7j és 7k körzetben;
- (35) közönséges nyelvhal (*Solea solea*) az ICES 8a és 8b körzetben;
- (36) közönséges nyelvhal (*Solea solea*) az ICES 8c és 9a körzetben.

Amennyiben tudományos szakvélemény, különösen az ICES vagy valamely hasonló, uniós vagy nemzetközi szinten elismert, független tudományos testület által kibocsátott tudományos szakvélemény változást jelez az e bekezdés első albekezdésében meghatározott állományok földrajzi eloszlásában, a Bizottság a 18. cikkkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadhat el, hogy az említett változás figyelembevételére érdekében az e bekezdés első albekezdésében felsorolt területek kiigazítása révén módosítsa ezt a rendeletet. Az ilyen kiigazítások révén nem terjeszthetik ki az állományok területeit az ICES 4–10 alterülethez tartozó uniós vizeken, valamint a CECAF 34.1.1, 34.1.2 és 34.2.0 övezeteken túlra.

(2) Amennyiben tudományos szakvélemény alapján a Bizottság úgy ítéli meg, hogy az (1) bekezdés első albekezdésében meghatározott állománylistát módosítani kell, javaslatot nyújthat be a lista módosítására vonatkozóan.

(3) Az e cikk (1) bekezdésében említett szomszédos vizek tekintetében csak a 4. és a 7. cikk, valamint az e rendelet 8. cikke szerinti halászati lehetőségekhez kapcsolódó intézkedések alkalmazandók.

(4) Ez a rendelet alkalmazandó az (1) bekezdésben felsorolt állományok halászata során a nyugati vizeken történt járulékos fogásokra is. Ha azonban egyéb, többéves terveket meghatározó uniós jogi aktusok a biomasszához kapcsolódó F_{MFH} -tartományokat és biztosítékokat állapítanak meg ezekre az állományokra vonatkozóan, akkor azokat a tartományokat és biztosítékokat kell alkalmazni.

(5) Ez a rendelet továbbá meghatározza a nyugati vizek uniós vizein a kirakodási kötelezettség teljesítését valamennyi olyan faj állományai tekintetében, amelyekre az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke értelmében kirakodási kötelezettség vonatkozik.

(6) Ez a rendelet rendelkezik a 9. cikkben meghatározott technikai intézkedésekről, amelyek a nyugati vizeken valamennyi állomány tekintetében alkalmazandók.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában az 1380/2013/EU rendelet 4. cikkében, az 1224/2009/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁶⁾ 4. cikkében és a 850/98/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁷⁾ 3. cikkében megállapított fogalommeghatározásokon túlmenően a következő fogalommeghatározások alkalmazandók:

1. „nyugati vizek”: az északnyugati vizek (az ICES 5 (az 5a körzet kivételével és az 5b körzetnek kizárólag az uniós vizei), 6 és 7 alterület) és a délnyugati vizek (az ICES 8, 9 és 10 alterület (az Azori-szigetek körüli vizek), valamint a CECAF 34.1.1, 34.1.2 és 34.2.0 övezet (a Madeira és a Kanári-szigetek körüli vizek));
2. „ F_{MFH} tartomány”: a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvéleményben, különösen az ICES, vagy valamely hasonló, uniós vagy nemzetközi szinten elismert, független tudományos testület által megadott olyan értéktartomány, amelyben az adott tartományon belüli valamennyi halászati mortalitási szint maximális fenntartható hozamot (MFH) eredményez hosszú távon egy adott halászati gyakorlat esetén, a jelenlegi átlagos környezeti feltételek mellett anélkül, hogy jelentősen befolyásolná az érintett állomány szaporodási folyamatát. Úgy kell megállapítani, hogy hosszú távon az MFH-hoz képest legfeljebb 5 %-os hozamcsökkenést eredményezzen. Felső határa úgy kerül meghatározásra, hogy legfeljebb 5 % legyen annak valószínűsége, hogy az állomány a szaporodóképes állomány biomasszájára vonatkozó referenciapont határértéke (B_{lim}) alá csökken;
3. „MFH F_{min} ”: az F_{MFH} tartományon belüli legalacsonyabb érték;
4. „MFH F_{max} ”: az F_{MFH} tartományon belüli legmagasabb érték;
5. „ F_{MFH} pontérték”: becsült halászati mortalitás azon értéke, amely egy adott halászati gyakorlat esetén, a jelenlegi átlagos környezeti feltételek mellett maximális hozamot eredményez hosszú távon;
6. „alsó F_{MFH} tartomány”: az MFH F_{min} -től az F_{MFH} pontértékig terjedő értékeket tartalmazó tartomány;
7. „felső F_{MFH} tartomány”: az F_{MFH} pontértéktől az MFH F_{max} -ig terjedő értékeket tartalmazó tartomány;
8. „ B_{lim} ”: a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvéleményben, különösen az ICES vagy hasonló, uniós vagy nemzetközi szinten elismert, független tudományos testület által előírt, a szaporodóképes állomány biomasszájára vonatkozó azon referenciapont, amely alatt a reprodukciós kapacitás csökkenhet;
9. „MFH $B_{trigger}$ ”: a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvéleményben, különösen az ICES vagy hasonló, uniós vagy nemzetközi szinten elismert, független tudományos testület által előírt, a szaporodóképes állomány biomasszájára, illetve a norvég homár állományainak esetében az abundanciára vonatkozó referenciapont, amely alatt konkrét és megfelelő gazdálkodási intézkedést kell hozni annak érdekében, hogy a kiaknázási arányok a természetes változatossággal kombinálva az állományokat hosszú távon az MFH előállítására képes szint felett állítsák helyre.

⁽¹⁶⁾ A Tanács 1224/2009/EK rendelete (2009. november 20.) a közös halászati politika szabályainak betartását biztosító uniós ellenőrző rendszer létrehozásáról, a 847/96/EK, a 2371/2002/EK, a 811/2004/EK, a 768/2005/EK, a 2115/2005/EK, a 2166/2005/EK, a 388/2006/EK, az 509/2007/EK, a 676/2007/EK, az 1098/2007/EK, az 1300/2008/EK és az 1342/2008/EK rendelet módosításáról, valamint a 2847/93/EKG, az 1627/94/EK és az 1966/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 343., 2009.12.22., 1. o.).

⁽¹⁷⁾ A Tanács 850/98/EK rendelete (1998. március 30.) a halászati erőforrásoknak a fiatal tengeri élőlények védelmét biztosító technikai intézkedések révén történő megővéséről (HL L 125., 1998.4.27., 1. o.).

II. FEJEZET

CÉLKITŰZÉSEK

3. cikk

Célkitűzések

(1) A tervnek hozzá kell járulnia a közös halászati politika 1380/2013/EU rendelet 2. cikkében felsorolt célkitűzéseinek eléréséhez, különösen a halászati gazdálkodás elővigyázatossági megközelítésének alkalmazásával, valamint annak biztosítására kell törekednie, hogy az élő tengeri biológiai erőforrások kiaknázása során a halászott fajok állományait visszaállítsák az MFH-t biztosítani képes szint fölé, és tartsák fenn ezt a szintet.

(2) A tervnek a nem szándékos fogások lehető legnagyobb mértékben történő elkerülésével és csökkentésével hozzá kell járulnia a visszadobások megszüntetéséhez és az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke által előírt, a fogási korlátok által érintett és az e rendelet hatálya alá tartozó fajokra vonatkozóan előírt kirakodási kötelezettség teljesítéséhez.

(3) A tervnek a halászati gazdálkodás ökoszisztéma-alapú megközelítését kell alkalmaznia annak biztosítása érdekében, hogy a halászati tevékenységeknek a tengeri ökoszisztémára gyakorolt kedvezőtlen hatásai minimálisak legyenek. Összhangban kell állnia az uniós környezetvédelmi jogszabályokkal, különösen a jó környezeti állapot 2020-ig történő elérésére irányuló, a 2008/56/EK irányelv 1. cikkének (1) bekezdésében rögzített célkitűzéssel.

(4) A tervnek különösen törekednie kell:

- a) a 2008/56/EK irányelv I. mellékletében található 3. mutatóban szereplő feltételek teljesítésének biztosítására;
- b) a 2008/56/EK irányelv I. mellékletében szereplő egyéb vonatkozó mutatók teljesítéséhez való hozzájárulásra, arányosan a halászat teljesítésükben betöltött szerepével; és
- c) a 2009/147/EK irányelv 4. és 5. cikkében, valamint a 92/43/EGK irányelv 6. és 12. cikkében foglalt célkitűzések eléréséhez való hozzájárulásra, különösen a halászati tevékenységeknek a sérülékeny élőhelyekre és védett fajokra gyakorolt kedvezőtlen hatásainak minimalizálása érdekében.

(5) A terv keretében hozott intézkedéseknek összhangban kell állniuk a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvéleményekkel. Amennyiben nem áll rendelkezésre elegendő adat, az érintett állományok számára összehasonlítható szintű védelmet kell biztosítani.

III. FEJEZET

CÉLÉRTÉKEK

4. cikk

Célértékek

(1) A halászati mortalitás célértékét a 2. cikkben meghatározott F_{MFH} -tartományokkal összhangban a lehető leghamarabb és fokozatosan, egyre növekvő alapon 2020-ig el kell érni az 1. cikk (1) bekezdésében felsorolt állományok tekintetében, és azt követően az F_{MFH} -tartományokon belül kell tartani, e cikkel összhangban.

(2) Az e terven alapuló F_{MFH} tartományokat különösen az ICES-től vagy ahhoz hasonló, uniós vagy nemzetközi szinten elismert, független tudományos testülettől kell kérni.

(3) Az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkének (4) bekezdésével összhangban, amikor a Tanács halászati lehetőségeket ír elő egy adott állományra vonatkozóan, ezeket a lehetőségeket az adott időpontban az adott állomány tekintetében rendelkezésre álló alsó F_{MFH} -tartományon belül kell megállapítani.

(4) Az (1) és a (3) bekezdéstől eltérve egy állományra vonatkozóan a halászati lehetőségeket az F_{MFH} tartományoknál alacsonyabb szinten is meg lehet határozni.

(5) A (3) és a (4) bekezdéstől eltérve egy állományra vonatkozóan a halászati lehetőségeket az adott időpontban az adott állomány tekintetében rendelkezésre álló felső F_{MFH} -tartományal összhangban is meg lehet határozni, feltéve, hogy az 1. cikk (1) bekezdésében említett állomány az MFH $B_{trigger}$ érték felett van:

- a) ha ez vegyes halászat esetén tudományos szakvélemények vagy bizonyítékok alapján szükséges a 3. cikkben meghatározott célkitűzések eléréséhez;
- b) ha ez a fajon belüli vagy fajok közötti dinamikák miatt tudományos szakvélemények vagy bizonyítékok alapján szükséges az állomány komoly károsodásának elkerüléséhez; vagy
- c) az egymást követő évek halászati lehetőségei több mint 20 %-os változásának elkerülése érdekében.

(6) Amennyiben az F_{MFH} -tartományokat megfelelő tudományos információ hiányában nem lehet meghatározni az 1. cikk (1) bekezdésében felsorolt valamely állomány esetében, az állománnyal az 5. cikknek megfelelően kell gazdálkodni addig, amíg az F_{MFH} -tartományokra vonatkozó információ elérhető nem lesz e cikk (2) bekezdése értelmében.

(7) A halászati lehetőségeket minden esetben úgy kell meghatározni, hogy azok biztosítsák, hogy a szaporodóképes állomány biomasszájának szintje kevesebb mint 5 %-os valószínűséggel csökkenjen a B_{lim} alá.

5. cikk

A járulékos fogásokkal való gazdálkodás

(1) Az 1. cikk (4) bekezdésében említett állományokra vonatkozó gazdálkodási intézkedéseket, beleértve adott esetben a halászati lehetőségeket is, a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvélemény figyelembevételével és a 3. cikkben megállapított célkitűzéseknek megfelelően kell megállapítani.

(2) Amennyiben nem állnak rendelkezésre megfelelő tudományos adatok, az 1. cikk (4) bekezdésében említett állományokkal az 1380/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 8. pontjában meghatározott, a halászati gazdálkodásra vonatkozó elővigyázatossági megközelítés alapján, valamint e rendelet 3. cikke (5) bekezdésének megfelelően kell gazdálkodni.

(3) Az 1380/2013/EU rendelet 9. cikkének (5) bekezdésével összhangban az e rendelet 1. cikkének (4) bekezdésében említett állományok tekintetében a vegyes halászati gazdálkodás során figyelembe kell venni annak nehézségét, hogy minden állományt egyidejűleg az MFH szerint halásszanak, különösen olyan helyzetekben, amikor ez a halászat idő előtti leállítását eredményezi.

6. cikk

Valamely állomány halászati lehetőségei változásának korlátozása

Az érintett tanácsadó testület javaslatot tehet a Bizottságnak olyan gazdálkodási megközelítésre vonatkozóan, amely az 1. cikk (1) bekezdésében felsorolt valamely adott állomány halászati lehetőségei éves változásainak korlátozására törekszik.

A Tanács figyelembe veheti ezeket az ajánlásokat a halászati lehetőségek meghatározásakor, feltéve, hogy az említett halászati lehetőségek megfelelnek a 4. és a 8. cikknek.

IV. FEJEZET

BIZTOSÍTÉKOK

7. cikk

Védelmi referenciapontok

Az 1. cikk (1) bekezdésében említett állományok teljes reprodukciós kapacitásának megóvása érdekében a terv alapján a következő állományvédelmi referenciapontokat kell kérni különösen az ICES-től, vagy egy hasonló, uniós vagy nemzetközi szinten elismert, független tudományos testülettől:

- a) MFH $B_{trigger}$ az 1. cikk (1) bekezdésében említett állományokra vonatkozóan;
- b) B_{lim} az 1. cikk (1) bekezdésében említett állományokra vonatkozóan.

8. cikk

Biztosítékok

(1) Ha a tudományos szakvélemények alapján egy adott évre vonatkozóan az 1. cikk (1) bekezdésében említett bármely állomány szaporodóképes biomasszája, illetve a norvég homár állományainak esetében az abundancia az MFH $B_{trigger}$ érték alatt van, minden megfelelő korrekciós intézkedést meg kell tenni annak érdekében, hogy az érintett állomány vagy funkcionális egység gyorsan visszatérhessen az MFH biztosítására képes szint fölé. Különösen a 4. cikk (3) bekezdésétől eltérően a halászati lehetőségeket olyan szinteken kell meghatározni, amelyek megfelelnek a felső F_{MFH} tartomány alatti halászati mortalitásnak, figyelembe véve a biomassza csökkenését.

(2) Ha a tudományos szakvélemények alapján az 1. cikk (1) bekezdésében említett bármely állomány szaporodóképes biomasszája, illetve a norvég homár esetében az abundancia a B_{lim} érték alatt van, további korrekciós intézkedéseket kell hozni annak érdekében, hogy az érintett állomány vagy funkcionális egység gyorsan visszatérhessen az MFH biztosítására képes szint fölé. Különösen a 4. cikk (3) bekezdésétől eltérően, az említett korrekciós intézkedések magukban foglalhatják az érintett állomány vagy funkcionális egység célzott halászatának felfüggesztését és a halászati lehetőségek megfelelő csökkentését.

(3) Az e cikkben említett korrekciós intézkedések a következőket foglalhatják magukban:

- a) az 1380/2013/EU rendelet 12. és 13. cikke szerinti szükséghelyzeti intézkedések;
- b) az e rendelet 9. cikkének értelmében meghozott intézkedések.

(4) Az e cikkben említett intézkedéseket a helyzet jellegével, súlyosságával, időtartamával és ismétlődésével összhangban kell kiválasztani, amennyiben a szaporodóképes állomány biomasszája, illetve a norvég homár esetében az abundancia a 7. cikkben említett szintek alatt van.

V. FEJEZET

TECHNIKAI INTÉZKEDÉSEK

9. cikk

Technikai intézkedések

(1) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy e rendelet 18. cikkének és az 1380/2013/EU rendelet 18. cikkének megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, hogy a következő technikai intézkedésekre vonatkozóan kiegészítse ezt a rendeletet:

- a) a halászeszközök jellemzőire vonatkozó előírások és a halászeszközök használatára irányadó szabályok a szelektivitás biztosítása vagy javítása, a nem szándékos fogások csökkentése vagy az ökoszisztémára gyakorolt kedvezőtlen hatások minimálisra csökkentése érdekében;
- b) a halászeszközök módosítására vagy az azokat kiegészítő további eszközökre vonatkozó előírások a szelektivitás biztosítása vagy javítása, a nem szándékos fogások csökkentése vagy az ökoszisztémára gyakorolt kedvezőtlen hatások minimálisra csökkentése érdekében;
- c) bizonyos halászeszközök használatára és halászati tevékenységekre vonatkozó korlátozás vagy tilalom bizonyos területeken vagy időszakokban, az ívó halak, a minimális állományvédelmi referenciaméretet el nem érő halak vagy a nem célzott halfajok védelme vagy az ökoszisztémára gyakorolt kedvezőtlen hatások minimálisra csökkentése érdekében; és
- d) minimális állományvédelmi referenciaméret meghatározása az e rendelet hatálya alá tartozó valamennyi állomány tekintetében, a fiatal tengeri élőlények védelme céljából.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett intézkedéseknek hozzá kell járulniuk a 3. cikkben meghatározott célkitűzések eléréséhez.

VI. FEJEZET

HALÁSZATI LEHETŐSÉGEK

10. cikk

Halászati lehetőségek

(1) A rájuk vonatkozó, az 1380/2013/EU rendelet 17. cikke szerinti halászati lehetőségek kiosztása során a tagállamok figyelembe veszik a vegyes halászatokon részt vevő hajók feltételezhető fogási összetételét.

(2) Az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkének (8) bekezdése értelmében a tagállamok, miután a Bizottságot erről értesítették, elcserélhetik a számukra kiosztott halászati lehetőségek egészét vagy egy részét.

(3) A 8. cikk sérelme nélkül, a norvég homár állományára vonatkozó TAC a nyugati vizeken megállapítható azon gazdálkodási területeken, amelyek megfelelnek az 1. cikk (1) bekezdése első albekezdésének 22–25. pontjában meghatározott területeknek. Ezen esetekben valamely gazdálkodási terület TAC-ja megegyezhet az említett funkcionális egységekre érvényes fogási korlátok és a funkcionális egységeken kívüli statisztikai négyzetek összegével.

11. cikk

Rekreációs célú halászat

(1) Amennyiben a tudományos szakvélemények szerint a rekreációs célú halászat jelentős hatással van valamely, az 1. cikk (1) bekezdésében említett állomány halászati mortalitására, a Tanács a rekreációs halászok tekintetében megkülönböztetésmentesen alkalmazandó korlátokat határozhat meg.

(2) A Tanácsnak az (1) bekezdésben említett korlátok meghatározása során átlátható és objektív kritériumokra, többek között környezeti, társadalmi és gazdasági jellegű kritériumokra kell hivatkoznia. Az alkalmazandó kritériumok magukban foglalhatják különösen a rekreációs célú halászat környezetre gyakorolt hatását, az említett tevékenység társadalmi jelentőségét és a gazdasághoz való hozzájárulását a part menti területeken.

(3) A tagállamok adott esetben megteszik a szükséges és arányos mértékű intézkedéseket a rekreációs célú halászat keretében megvalósított fogások tényleges szintjének megbízható becslését szolgáló adatok ellenőrzése és gyűjtése érdekében.

12. cikk

A halászati erő kifejtés korlátozása a nyelvhál vonatkozásában a La Manche csatorna nyugati részén

- (1) A tervben szereplő, a nyelvhálra vonatkozó TAC a La Manche csatorna nyugati részén (ICES 7e körzet) halászati erő kifejtési korlátokkal egészül ki.
- (2) A halászati lehetőségek meghatározása során a Tanács évente határoz a La Manche csatorna nyugati részén jelen lévő és legalább 80 mm szembőségű merevítőrudas zsákhálókat alkalmazó hajók és a La Manche csatorna nyugati részén a legfeljebb 220 mm szembőségű rögzített hálókat alkalmazó hajók tekintetében a tengeren tölthető napok maximális számáról.
- (3) A tengeren tölthető napok (2) bekezdésben említett maximális számának kiigazítása ugyanolyan arányban történik, mint a halászati mortalitásnak a TAC-értékek változásának megfelelő kiigazítása.

VII. FEJEZET

A KIRAKODÁSI KÖTELEZETTSÉGGEL KAPCSOLATOS RENDELKEZÉSEK

13. cikk

A nyugati vizek uniós vizein érvényes kirakodási kötelezettséggel kapcsolatos rendelkezések

- (1) A nyugati vizekben élő valamennyi olyan faj állományai tekintetében, amelyekre az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (1) bekezdése értelmében kirakodási kötelezettség vonatkozik, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy e rendelet 18. cikkével és az 1380/2013/EU rendelet 18. cikkének megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, hogy e kötelezettség részletes meghatározása révén kiegészítse ezt a rendeletet az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke (5) bekezdésének a)–e) pontjában előírtak szerint.
- (2) Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (1) bekezdésében előírt kirakodási kötelezettség nem vonatkozik a rekreációs célú halászatra, beleértve azokat az eseteket is, amikor a Tanács e rendelet 11. cikke alapján korlátokat határoz meg.

VIII. FEJEZET

HOZZÁFÉRÉS A VIZEKHEZ ÉS AZ ERŐFORRÁSOKHOZ

14. cikk

Halászati engedélyek és a kapacitás felső határértékei

- (1) Az e rendelet 1. cikkének (1) bekezdésében említett valamennyi ICES övezet vonatkozásában, az 1224/2009/EK rendelet 7. cikkével összhangban minden tagállam halászati engedélyeket ad ki a lobogója alatt közlekedő azon hajóknak, amelyek az adott területen halászati tevékenységeket folytatnak. Ezekben a halászati engedélyekben a tagállamok korlátozhatják az adott halászeszközt alkalmazó hajók összkapacitását.
- (2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy e rendelet 18. cikkének és az 1380/2013/EU rendelet 18. cikkének megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendelet kiegészítéseként annak érdekében, hogy korlátozásokat határozzon meg az érintett tagállamok flottáinak összkapacitására vonatkozóan, hogy elősegítse az e rendelet 3. cikkében meghatározott célkitűzések elérését.
- (3) Minden tagállam összeállítja és vezeti az (1) bekezdésben említett halászati engedéllyel rendelkező hajók jegyzékét, és azt hivatalos honlapján elérhetővé teszi a Bizottság és a többi tagállam számára.

IX. FEJEZET

A KÖZÖS ÉRDEKŰ ÁLLOMÁNYOKKAL VALÓ GAZDÁLKODÁS

15. cikk

Az Unió és harmadik országok számára közös érdekű állományokkal való gazdálkodás elvei és célkitűzései

- (1) Amennyiben közös érdekű állományokat harmadik országok is kiaknáznak, az Unió tárgyalásokba kezd ezen harmadik országokkal annak biztosítása érdekében, hogy az említett állományokkal fenntartható módon, az 1380/2013/EU rendeletben – különösen annak 2. cikke (2) bekezdésében – és e rendeletben meghatározott célkitűzéseknek megfelelően gazdálkodjanak. Ha nem jön létre hivatalos megállapodás, az Unió minden erőfeszítést megtesz, hogy a fenntartható gazdálkodás lehetővé tétele érdekében közös szabályokról állapodjanak meg ezen állományok halászatát illetően, elősegítve ezzel, hogy az uniós szereplők egyenlő feltételekkel vehessenek részt ezen állományok halászatában.
- (2) A harmadik országokkal közös állománygazdálkodás keretében az Unió halászati lehetőségeket cserélhet harmadik országokkal az 1380/2013/EU rendelet 33. cikkének (2) bekezdése értelmében.

X. FEJEZET

REGIONALIZÁCIÓ

16. cikk

Regionális együttműködés

(1) Az e rendelet 9. és 13. cikkében, valamint 14. cikke (2) bekezdésében említett intézkedésekre az 1380/2013/EU rendelet 18. cikkének (1)–(6) bekezdését kell alkalmazni.

(2) E cikk (1) bekezdésének alkalmazásában azok a tagállamok, amelyek közvetlen gazdálkodási érdekeltséggel bírnak az északnyugati vizeken, közös ajánlásokat nyújthatnak be az északnyugati vizekre vonatkozóan, illetve azok a tagállamok, amelyek közvetlen gazdálkodási érdekeltséggel bírnak a délnyugati vizeken, közös ajánlásokat nyújthatnak be a délnyugati vizekre vonatkozóan. E tagállamok együttesen közös ajánlásokat nyújthatnak be az említett vizek egészére vonatkozóan. Ezen ajánlásokat az 1380/2013/EU rendelet 18. cikkének (1) bekezdésével összhangban kell benyújtani, első alkalommal legkésőbb 2020. március 27-ig, azt követően pedig a terv értékelésének e rendelet 17. cikkével összhangban történő minden egyes benyújtását követő tizenkét hónapon belül. Szükség esetén az érintett tagállamok is benyújthatnak ilyen ajánlásokat, különösen abban az esetben, ha változás áll be az e rendelet alkalmazási körébe tartozó valamely állomány helyzetében, illetve a legutóbbi tudományos szakvéleményekben meghatározott vészhelyzetek kezelése érdekében. Az adott naptári évre vonatkozó intézkedésekre irányuló közös ajánlásokat legkésőbb a megelőző év július 1-jéig kell benyújtani.

(3) Az e rendelet 9. és 13. cikkében, valamint 14. cikke (2) bekezdésében adott felhatalmazások nem sérthetik az uniós jogszabályok, köztük az 1380/2013/EU rendelet egyéb rendelkezései alapján a Bizottságra ruházott hatásköröket.

XI. FEJEZET

ÉRTÉKELÉS ÉS ELJÁRÁSI RENDELKEZÉSEK

17. cikk

A terv értékelése

2024. március 27-ig, majd azt követően ötévente a Bizottság jelentést készít az Európai Parlament és a Tanács részére a tervnek az e rendelet hatálya alá tartozó állományokra, valamint az ezen állományokat kiaknázó halászatra vonatkozó eredményeiről és az azokra gyakorolt hatásáról, különös tekintettel a 3. cikkben meghatározott célkitűzések elérésére.

18. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak az 1. cikk (1) bekezdésében, a 9. és a 13. cikkben, valamint a 14. cikk (2) bekezdésében említett felhatalmazása 2019. március 26-tól öt éves időtartamra szól. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az öt éves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 1. cikk (1) bekezdésében, a 9. és a 13. cikkben, valamint a 14. cikk (2) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) Az 1. cikk (1) bekezdése, a 9. és a 13. cikk, valamint a 14. cikk (2) bekezdése alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

XII. FEJEZET

AZ EURÓPAI TENGERÜGYI ÉS HALÁSZATI ALAPBÓL NYÚJTOTT TÁMOGATÁS

19. cikk

Az Európai Tengerügyi és Halászati Alapból nyújtott támogatás

A terv célkitűzéseinek elérése érdekében elfogadott ideiglenes szüneteltetési intézkedések az 508/2014/EU rendelet 33. cikke (1) bekezdése a) és c) pontjának alkalmazásában a halászati tevékenységek ideiglenes szüneteltetésének tekintendők.

XIII. FEJEZET

AZ (EU) 2016/1139 ÉS AZ (EU) 2018/973 RENDELET MÓDOSÍTÁSAI

20. cikk

Az (EU) 2016/1139 rendelet módosításai

Az (EU) 2016/1139 rendelet a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„2. cikk

Fogalom meghatározások

E rendelet alkalmazásában az 1380/2013/EU rendelet 4. cikkében, az 1224/2009/EK rendelet 4. cikkében és a 2187/2005/EK rendelet 2. cikkében említett fogalom meghatározások alkalmazandók. Ezekon túlmenően a következő fogalom meghatározások alkalmazandók:

1. »nyílt vízi állományok«: az e rendelet 1. cikke (1) bekezdésének c)–h) pontjában felsorolt állományok és azok bármilyen kombinációja;
2. » F_{MFH} tartomány«: a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvéleményben, különösen az ICES, vagy valamely hasonló, uniós vagy nemzetközi szinten elismert, független tudományos testület által megadott olyan értéktartomány, amelyben az adott tartományon belüli valamennyi halászati mortalitási szint maximális fenntartható hozamot (MFH) eredményez hosszú távon egy adott halászati gyakorlat esetén, a jelenlegi átlagos környezeti feltételek mellett anélkül, hogy jelentősen befolyásolná az érintett állomány szaporodási folyamatát. Úgy kell megállapítani, hogy hosszú távon az MFH-hoz képest legfeljebb 5 %-os hozamcsökkenést eredményezzen. Felső határa úgy kerül meghatározásra, hogy legfeljebb 5 % legyen annak valószínűsége, hogy az állomány a szaporodóképes állomány biomaszájára vonatkozó referenciapont határértéke (B_{lim}) alá csökken;
3. »MFH F_{min} «: az F_{MFH} tartományon belüli legalacsonyabb érték;
4. »MFH F_{max} «: az F_{MFH} tartományon belüli legmagasabb érték;
5. » F_{MFH} pontérték«: becsült halászati mortalitás azon értéke, amely egy adott halászati gyakorlat esetén, a jelenlegi átlagos környezeti feltételek mellett maximális hozamot eredményez hosszú távon;
6. »alsó F_{MFH} tartomány«: az MFH F_{min} -től az F_{MFH} pontértékig terjedő értékeket tartalmazó tartomány;
7. »felső F_{MFH} tartomány«: az F_{MFH} pontértéktől az MFH F_{max} -ig terjedő értékeket tartalmazó tartomány;
8. » B_{lim} «: a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvéleményben, különösen az ICES vagy hasonló, uniós vagy nemzetközi szinten elismert, független tudományos testület által megadott, a szaporodóképes állomány biomaszájára vonatkozó azon referenciapont, amely alatt a reprodukciós kapacitás csökkenhet;
9. »MFH $B_{trigger}$ «: a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvéleményben, különösen az ICES vagy hasonló, uniós vagy nemzetközi szinten elismert, független tudományos testület által előírt, a szaporodóképes állomány biomaszájára vonatkozó referenciapont, amely alatt konkrét és megfelelő gazdálkodási intézkedést kell hozni annak érdekében, hogy a kiaknázási arányok a természetes változatossággal kombinálva az állományokat hosszú távon az MFH előállítására képes szint felett állítsák helyre;
10. »érintett tagállamok«: a közvetlen gazdálkodási érdekkel bíró tagállamok, nevezetesen Dánia, Németország, Észtország, Lettország, Litvánia, Lengyelország, Finnország és Svédország.”.

2. A 4. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„4. cikk

Célértékek

(1) A halászati mortalitás célértékét a 2. cikkben meghatározott F_{MFH} -tartományokkal összhangban a lehető leghamarabb és fokozatosan, egyre növekvő alapon 2020-ig el kell érni az 1. cikk (1) bekezdésében felsorolt állományok tekintetében, és azt követően az F_{MFH} -tartományokon belül kell tartani, e cikkel összhangban.

(2) A terven alapuló F_{MFH} tartományokat, különösen az ICES-től vagy ahhoz hasonló, uniós vagy nemzetközi szinten elismert, független tudományos testülettől kell kérni.

(3) Az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkének (4) bekezdésével összhangban, amikor a Tanács halászati lehetőségeket ír elő egy adott állományra vonatkozóan, ezeket a lehetőségeket az adott időpontban az adott állomány tekintetében rendelkezésre álló alsó F_{MFH} -tartományon belül kell megállapítani.

(4) Az (1) és a (3) bekezdéstől eltérve a halászati lehetőségeket meg lehet határozni az F_{MFH} tartományoknál alacsonyabb szinten is.

(5) A (3) és a (4) bekezdéstől eltérve egy állományra vonatkozóan a halászati lehetőségek meghatározhatók az adott időpontban az adott állomány tekintetében rendelkezésre álló felső F_{MFH} -tartománnyal összhangban is, feltéve, hogy az 1. cikk (1) bekezdésében említett állomány az MFH $B_{trigger}$ érték felett van:

- a) ha vegyes halászat esetén tudományos szakvélemények vagy bizonyítékok alapján szükség van rá a 3. cikkben meghatározott célkitűzések eléréséhez;
- b) ha a fajon belüli vagy fajok közötti dinamikák miatt tudományos szakvélemények vagy bizonyítékok alapján az állomány komoly károsodásának elkerüléséhez szükség van rá; vagy
- c) az egymást követő évek halászati lehetőségei több mint 20 %-os változásának elkerülése érdekében.

(6) A halászati lehetőségeket minden esetben úgy kell meghatározni, hogy azok biztosítsák, hogy a szaporodóképes állomány biomasszájának szintje kevesebb mint 5 %-os valószínűséggel csökkenjen a B_{lim} alá.”

3. A III. fejezet a 4. cikket követően a következő cikkel egészül ki:

„4a. cikk

Védelmi referenciapontok

Az 1. cikk (1) bekezdésében említett állományok teljes reprodukciós kapacitásának megóvása érdekében a terv alapján a következő védelmi referenciapontokat kell kérni, különösen az ICES-től vagy egy hasonló, uniós vagy nemzetközi szinten elismert, független tudományos testülettől:

- a) MFH $B_{trigger}$ az 1. cikk (1) bekezdésében említett állományokra vonatkozóan;
- b) B_{lim} az 1. cikk (1) bekezdésében említett állományokra vonatkozóan.”

4. Az 5. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„5. cikk

Biztosítékok

(1) Amennyiben tudományos szakvélemények szerint egy adott év tekintetében az 1. cikk (1) bekezdésében említett állományok bármelyikének szaporodóképes biomasszája az MFH $B_{trigger}$ érték alatt van, minden megfelelő korrekciós intézkedést el kell fogadni annak biztosítására, hogy az érintett állomány szintje mielőbb visszaálljon az MFH-t biztosító szintet meghaladó szintre. A 4. cikk (3) bekezdésétől eltérve a halászati lehetőségeket különösen olyan szinteken kell meghatározni, amelyek a biomassza csökkenését figyelembe véve megfelelnek a felső F_{MFH} tartomány alá csökkent halászati mortalitásnak.

(2) Amennyiben tudományos szakvélemények szerint az 1. cikk (1) bekezdésében említett állományok bármelyikének szaporodóképes biomasszája a B_{lim} érték alatt van, további korrekciós intézkedéseket kell hozni annak biztosítására, hogy az érintett állomány szintje mielőbb visszaálljon az MFH-t biztosító szintet meghaladó szintre. Különösen, a 4. cikk (3) bekezdésétől eltérve az említett korrekciós intézkedések magukban foglalhatják az érintett állomány célzott halászatának felfüggesztését és a halászati lehetőségek megfelelő csökkentését.

(3) Az e cikkben említett korrekciós intézkedések az alábbiakat foglalhatják magukban:

- a) az 1380/2013/EU rendelet 12. és 13. cikke szerinti vészhelyzeti intézkedések;
- b) az e rendelet 7. és 8. cikkével összhangban meghozott intézkedések.

(4) Az e cikkben említett intézkedéseket a helyzet jellegével, súlyosságával, időtartamával és ismétlődésével összhangban kell kiválasztani, amennyiben a szaporodóképes állomány biomasszája a 4a. cikkben említett szintek alatt van.”

5. A 7. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (1) bekezdésében előírt kirakodási kötelezettség nem vonatkozik a rekreációs célú halászatra, ideértve azokat az eseteket is, amikor a Tanács korlátokat határoz meg a rekreációs halászok számára.”

6. Az I. és a II. mellékletet el kell hagyni.

21. cikk

Az (EU) 2018/973 rendelet módosításai

Az (EU) 2018/973 rendelet a következőképpen módosul:

1. A 9. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) A 850/98/EK rendelet XII. mellékletétől eltérve az ICES 3a körzetben a norvég homár (*Nephrops norvegicus*) minimális állományvédelmi referenciamérete 105 mm.

Ez a bekezdés addig a napig alkalmazandó, amikortól kezdve a 850/98/EK rendelet XII. melléklete többé már nem alkalmazandó.”

2. A 11. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„11. cikk

Az Északi-tenger uniós vizein érvényes kirakodási kötelezettséggel kapcsolatos rendelkezések

(1) Az Északi-tengerben élő valamennyi olyan faj állományai tekintetében, amelyekre az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (1) bekezdése értelmében kirakodási kötelezettség vonatkozik, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy e rendelet 16. cikkének, valamint az 1380/2013/EU rendelet 18. cikkének megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, hogy e kötelezettség részletes meghatározása révén kiegészítse ezt a rendeletet az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke (5) bekezdésének a)–e) pontjában előírtak szerint.

(2) Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (1) bekezdésében előírt kirakodási kötelezettség nem vonatkozik a rekreációs célú halászatra, beleértve azokat az eseteket is, amikor a Tanács e rendelet 10. cikkének (4) bekezdésével összhangban korlátokat határoz meg a rekreációs halászok vonatkozásában.”

XIV. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

22. cikk

Hatályon kívül helyezés

(1) A következő rendeletek hatályukat veszítik:

- a) a 811/2004/EK rendelet;
- b) 2166/2005/EK rendelet;
- c) 388/2006/EK rendelet;
- d) 509/2007/EK rendelet;
- e) 1300/2008/EK rendelet.

(2) A hatályon kívül helyezett rendeletekre való hivatkozásokat az e rendeletre való hivatkozásként kell értelmezni.

23. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2019. március 19-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

A. TAJANI

a Tanács részéről

az elnök

G. CIAMBA

Az Európai Parlament és a Tanács együttes nyilatkozata

Az Európai Parlament és a Tanács hatályon kívül kívánja helyezni az e rendelet 8. cikke szerinti, technikai intézkedések felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén történő elfogadására vonatkozó felhatalmazásokat, ha új rendeletet fogad el a technikai intézkedésekről, amely magában foglalja az ugyanezen intézkedésekre vonatkozó felhatalmazást.
